



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Scopus monasticæ vitæ quis quid de monasterijs, eorum regulis, vestitu, cæterisq[ue] eorum cœremonijs sentiendam sit. Epist. XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

tem erroribus ac timoribus superuacuis perturbat vt reddat inquietos. Multi pro dolor id genus diabolicis fraudibus implicantur, & quamuis bene habeant, ac recte cum ipsis agatur, tamen nunquam pectoris pace gaudent, eo quod nimium auscultant de demonum susurrijs, quibus eos perturbare moluntur. Sed hac in parte felices admodum sunt, qui proprijs non audent fidere viribus, nec suis se consilijs committere volunt, atque ea re confugiunt ad superiores suos, eisq; aperiunt tentationes suas, & eorum consilijs simpliciter acquiescunt. Quod & tu facias fili mi, & breui ad pectoris tranquillitatem pertinges. Noli obsecro nimium tibi ipsi credere, sed potius ex aliorum consilijs pendes, id enim humilitati magis consentaneum est. *Humilibus autem Deus dat gratiam, & qui se humiliare norunt vix possunt vnquam in periculum incidere.* Obsecro te, assuescas libertati spiritus, neque semper seruias cum filijs Israel in Aegypto in durissimo opere luti & lateris. Timeant qui timere nolunt, qui semper volutantur in sordibus vitiiorum suorum. Tu vero fili mi iam age spe meliori concepta confidas Deo tuo, qui te vocauit & extraxit ex hoc seculo nequam, vt post momentaneos huius miseræ vicæ labores cum ipso semper felix viuas in regno cœlesti. Vale fili in Christo charissime.

Jacob 4.

1. Pet. 5.

Exod. 1.

Scopus monastica vita quis fore debeat: quid de monasterijs, eorum regulis, vestitu, & ceremonijs sentiendum sit.

Epistola XL.

IOANNES IVSTVS LANSBERGIUS, CARTHVS.
filijs charissimis Christi tyronibus monastici spiritus diuinæq; charitatis incrementum.

Aspirantibus vobis charissimi ad vitam monasticam pauca quædam de eadem scribere volui contra hæreticorum calumnias, qui putant superuacaneam, imò & impiam eam esse: qui vt amentes contemnendi sunt. Nimirum Dominus noster Iesus Christus saluator & legifer noster, interroganti se quandoque quod magna esset mandatum in lege, respondit: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex omni virtute tua.* Hæc est summa perfectio & scopus legis Euangelicæ. Pro huius præcepti obseruatiâ scripta sunt, quæcunque scripta sunt. In huius præcepti obseruantia pendet lex & prophetæ. Propter huius præcepti obseruantiam statuta Ecclesiæ, statuta & regulæ monachorum, & breuiter quæcunque ordinationes in Ecclesia fuerint, propterea ordinata sunt, vt huius præcepti perfectionem assequamur. In hoc præcepto sumus omnes & plebei, & sacerdotes & monachi & communitates omnes Christiani. Qui huius præcepti perfectionem fuerit assecutus, non opus est illi vt monasterium intret. Siquidem nihil refert domi aut foris, ruri an in vrbe, in nemore vel monasterio vitam agat, & perinde est illi nigris an albis induatur, quisquis Deum hoc modo perfecte dilexerit.

Matt. 22.

Regulæ igitur monasteriorum non contra Euangelium, sed ex Euangelio institutæ sunt: nec sunt sectæ diuidentes à Christo, sed sunt monita & præceptiones vrgentes ad Christum, & ad obseruantiam huius præcepti.

Regulæ monasteriorum vnde sumptæ.



Confiliorūq; Euangelicorū propter Christū & à Christo doctore instituta
Obijciant iam nobis pseudo euangelici, id est Lutherani. Nihil Christum
de cucullis docuit. Verum esto, nihil de cucullis locutus sit: pari modo nihil
de rugatis camisijs, de scissis tunicis, de pileis seu birretis locutus est.

Monachi si propterea fatui sunt, quia simplici veste sunt contenti, & vno
colore vnaque forma à multis annis: quàm illi planè dementes sunt, qui tam
portentosis ac lasciujs vtūtur vestibus? quanto maior autem hæc monacho-
rum prudentia atque modestia, quam hominum seculariū, qui singulis quin-
que annis sunt fatui, id est, vestem suam vestimentiq; modum permutant?
Christus non docuit cucullum seruari, docuit tamen ea quæ ij, qui portant
cucillum, tenentur obseruare. Nec propterea quod serunt cucillum mona-
chi sunt Christiani aut Euangelici: qui ided tantum sunt monachi, vt germe-
nè sint Christiani & Euangelici.

Verū nihil de veste disputetur, quæ aliud non est, quàm religionis & pio-
tatis indicium, vt eum qui hanc fert admoneat deuotionis, pietatis, sobrio-
tatis, continentiz, humilitatis, aliarumq; virtutum: quæ faciunt monachū.
Vestis enim non facit sed ostendit monachum. Continentia verò sobrietas,
carnis castigatio, mundi abstractio, vitiorum mortificatio, hæc sunt quæ se-
ciunt monachum. Si igitur non secundū carnem vixeris, sed secundū spi-
ritum, si facta carnis atque desideria spiritu mortificaueris, si te ipsum, id est
tua desideria pro Dei voluntate ac beneplacito abnegaueris, si Deum asserueris
laudaueris, tunc dicitur num est monachus, id est, perfectus Christianus, Mon-
achum enim esse, est esse perfectum Christianū: quia prima vita Christiano-
rum & Apostolorū fuit sicut modo est vita monachorum, quemadmodum
luce clariùs manifestum est in Actis Apostolicis.

Hæc itaque, id est, mortificationem vitiorum, carnis, & mundi contemp-
tum Christus docuit non solum monachos, sed & omnes Christianos. Omni-
nibus dixit: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam
quotidie & sequatur me. Item: Si quis venerit ad me, & non odit patrem, & matrem
& uxorem, & filios, &c. non potest meus esse discipulus. Omnibus quod ante
memorauit dixit: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima
tua, & ex tota mente tua.

Propter hoc igitur præceptum vt illud faciamus, & finem præcepti asse-
quamur, monasteria instituta sunt. Non quod in seculo nemo possit assequi,
sed quod paucissimi & difficillimè assequantur. Nimia enim sunt irritamē-
ta & laquei retrahentes, nimix occasiones delinquendi. Pro quibus euitandis
fuga sola & abstractio (cui monasteria seruiunt) est necessaria. Nam qui ad
charitatis perfectionem anhelat, necesse est vt à conuicio, id est, à mundi at
proprio amore abstineat. Quanto enim plus seipsum aut mundum diligit,
tanto minus diligit Deum. Propterea scriptum est: Qui vult amicus esse seculo
huius, inimicus Dei constituetur. Item: Amicitia huius seculi, inimica est Dei. Et
Christus: Qui vult post me venire abneget semetipsum: & tollat crucem suam quoti-
dies, & sequatur me. Ex: Qui amat animam suam perdet eam: Qui igitur vult habere
amorem Dei necesse est vt careat amore sui, & amore seculi.

Et quid est seculum? Hæc quæ videmus audimus, sentimus, gustamus, tan-
gimus. De quibus Ioannes: Omne quod est in mundo aut est concupiscentia oculorum,

Cucullus
monachorū
quo spectet.

Monachum
quænam te-
vera efficiat.
Rom. 8.
Monachum
esse quid sit.

Act. 24.

Lucæ 9.
Lucæ 14.
Matt. 22.
Mat. 11.
Luc. 10.
Monasteria
cur sint in-
stituta.

Iacob. 4.
Ibidem.
Lucæ 4.
Ioan. 12.

Seculum
quid sit.

rum, aut concupiscentia carnis, aut superbia vita. Hæc tria itaque sunt mundus, quæ oportet in nobis extirpari, & ita abrenunciamus mundo. Contra hæc tractatus religionis opposuit tria vota monastica. Contra concupiscentiã carnis castitatem contra concupiscentiam oculorum, id est, contra cupiditatem paupertatem: contra superbiam vitæ, id est, contra appetitum domi- nandi obedientiam atque subiectionem.

1. Ioan. 2.
Vota tria
monastica
quo pertine-
ant.

His tribus virtutibus, quas Christus docuit & verbo & exemplo, vincitur expugnaturque mundus. His tribus efficitur quis monachus & religiosus. His tribus alijsque virtutibus acquiritur amor Dei perfectus.

Vos itaque charissimi filij, ut speramus, spiritu Dei admoniti, desideratis vos Deo offerre in seruitutem atque in perpetuum sacrificium. Nec vultis illum vno solo die, sed omni vita diligere: nec tantum diligere, sed perfectè, quemadmodum docuit diligere, id est, ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente. Propterea expectistis vehementi desiderio ac prece recipi in societate nostram, quibus cum vna Deo miliretis.

Nemo potest non commendare hoc vestrum tam salutare propositum. Sed quod feruenter petitis, debetis fortiter prosequi, nec vllis frangi aduersis casibus, nulli labori succumbere, nulla tentatione superari. Non satis est bene cepisse, sed adsit oportet perseuerantia, quæ sola reportat iustitiæ coronam: quam vobis Dominus Iesus dabit petentibus, pulsantibus & quærentibus, sicut ipse pollicitus est. Viriliter agite & confortetur cor vestrum filij longè charissimi, & semper optimè valete.

Lucæ 11.
Ioan. 16.
Psal. 26.

Vti quisq; sinceriter simpliciterg; ambulare erga proximos debet: opera nostra cuncta quænam ad scopum dirigenda: puritas simplicitasq; animi quo pacto obtineri possit.

Epistola XLI.

F. IOANNES IVSTVS, LANSPERGIVS, CARTHVS.

Confratri suo Charissimo N. niti quotidie ad interiora, & bene quidem de proximo, humiliter autem sentire de seipso.

Sufficit tibi dilectissime frater, ad oëm iustitiam, ut secundum Deum, secundum voluntatem præsentis, & secundum conscientiam tuam rectè facias, & ampliùs ne requiras neq; timeas, sed omnes cogitationes aut curas inutiles abscinde, quæ te sollicitum faciunt pro cogitationibus aliorum, id est, quæ sic incidunt: iam fratres scandalizantur, iam hoc cogitabunt & ita suspicantur, &c. quæ communiter hominibus ex superbia veniunt, id est, ne displiceat, ne iudicetur, ne ab alijs malè de se sentiantur. Humilis enim si rectè egerit non timet aliorum suspensiones. Si enim diu cogitaueris, & omnia opera tua in oculis aliorum rectificare volueris, & de omnium cordibus suspensiones auertere te posse existimaueris, multum erras, in vacuum laboras, te ipsum turbas, & viam qua tenditur ad humilitatem & proprii contemptus desiderium, præcludis. Nunquid omnibus cogitationibus tuis aliorum sensus & corda mutare potes, ut quod sentiunt non sentiant, quod cogitant, non cogitent? Non dico hæc, ut fratribus tuis scandalum

Vti quis cū
aliorum
suspensionibus
habere se
debeat.